

BREXIT OG HVAD SÅ DANMARK?

Bureaukraterne i EU systemet og de enkelte medlemslandes politikere, er i tæt samarbejde med en ukritisk presse, godt i gang med, at sætte et skrækscenarie op for alle de ulykker, der vil falde ned over briternes hoveder, når de forlader det såkaldte gode selskab.

Især den danske presse og de danske EU ukritiske politikere føler at de har indgået en hellig alliance, der har til formål at opsætte skræmmebilleder, der skal afstå den danske befolkning fra at sige ja ved en Daxit afstemning og følge briterne ud af EU.

Til dagligt arbejder jeg som direktør for firmaet A-One's afdeling i Danmark. A-One er et engelsk selskab, som er en del af den irske privatejede koncern Devenish, som har hovedkontor i Belfast i Nordirland.

Selskaberne producerer specialprodukter, som indgår i foder til stort set alle dyrearter – såvel konventionelle som økologiske produkter. De har fabrikker i Irland, England, USA, Mexico, Tyrkiet og Uganda. Der eksporteres produkter til mere end 40 lande.

I hverdagen er jeg derfor meget tæt på, hvordan englænderne og irlænderne vurderer deres fremtidsudsigter, og ikke mindst vi, som et internationalt selskab, ser på mulighederne efter Brexit.

Et af de væsentligste argumenter for Danmarks ja ved EF afstemningen i 1972, var vores afhængighed af landbrugseksporten til Storbritannien.

Vi kan jo stille os selv det spørgsmål, har disse forhold ændret sig væsentlig, og kan vi nu forvente, at de samme kredse vil anbefale et ja ved en kommende Daxit afstemning, så Danmark kan følge briterne ud af EU af økonomiske grunde.

Tilhængerne af EU, har jo altid haft deres mantra: Vi har ikke råd til at stå uden for EU. Varenes og arbejdskraftens frie bevægelighed er og har altid været tilhængerens Alfa og Omega.

Underordnede ting som demokrati – kontrol over egen nationaløkonomi – og en retfærdig fordeling af vores fælles samfundskage, har altid haft en lav – ja næsten usynlig prioritet i EU-konstruktionen.

Hvad er så realiteterne i dag med hensyn til værdien af samhandlen med landbrugsprodukter: Fødevareklyngens samlede eksport er godt 150 mia. kr. Heraf går ca. 8% til UK svarende til ca. 12 mia. kr. Tyskland 17%, Polen 5%, Sverige 9% Kina 8%, mens Norge, Holland, Italien og Japan alle ligger på 4% (tal fra L&F).

Samhandlen med landbrugsprodukter til UK er ikke det alt afgørende argument for en udtrædelse af EU sammen med briterne, men landbrugets interesse i en bevarelse af de gode relationer til UK skal ses i sammenhæng med de aktiviteter, dansk landbrug har i UK, og som ikke kan måles i eksportstatistikken.

F.eks. kommer 25% af Arlas omsætning fra Storbritannien. Der er 2.400 mælkeproducenter, der leverer mælk til Arlas mejerier i Storbritannien. Og Danish Crown slagterier i Storbritannien er direkte involveret i 20 til 25 procent af produktionen af slagtesvin til deres egne slagterier i UK.

Isoleret set bør et samlet landbrug presse vores egen regering til at arbejde for den bedst mulige samarbejdsmodel mellem EU og Storbritannien og ikke være en del af den straffeekspedition, som man har en følelse af, at det resterende EU inklusiv Danmark er ude i.

Hvis vi træder ud af EU, så bliver der to spørgsmål: Hvilke handelsaftaler kan opnås med EU og hvilke med UK? Ingen ved på nuværende tidspunkt, hvad UK eller EU vælger at gøre.

Vi bør afdramatisere, hvor meget det vil påvirke landbrugets handel og eksport, hvis Danmark melder sig ud af EU.

For det første: EU vil også være interesseret i en frihandelsaftale på landbrugs- området med DK: EU har nemlig også en omfattende eksport af fødevarer til DK: For hver gang, vi eksporterer for 100 kr. fødevarer til EU27 (altså uden UK), så eksporterer EU27 for 88 kr. til os (kilde: Sven Skovmand).

I perioden 2012-2016 modtog danske landbrug samlet 36,6 milliarder i støtte. Et beløb der stort set svarer til overskuddet i dansk landbrug. Det vil sige at et gennemsnitlig dansk landbrug i denne periode har modtaget tilskud for i alt 2,3 millioner kroner – det samme som driftsresultatet, oplyser Danmarks statistik.

Hvis vi tog magten tilbage, ville vi eksempelvis indenfor svineproduktionen kunne skabe mindst 14.000 ny arbejdspladser i Danmark. Det skyldes, at vi i dag på årsbasis sender ca. 14 millioner smågrise ud af landet til opfodning og slagting i udlandet, primært til Tyskland, Polen og Italien.

Samtidig sendes danske slagtesvin syd for grænsen til slagting. Bjarne Larsen (S) har forsøgt at foreslå, at vi pålægger miljøafgift på disse transporter til Tyskland, men han måtte opgive, fordi levende grise i EU lovgivning er en vare og omfattes af den frie bevægelighed i Det Indre Marked.

For få år siden blev stort set alle grise opfedet og slagtet herhjemme - ca. 25 millioner om året. I dag slagtes der ca. 16 millioner grise i Danmark, og antallet af slagteriarbejdere er faldet i samme takt til 6-7000 arbejdere. Danish Crown har i alt 26.000 ansatte, men 2/3-del af dem er i udlandet på slagterier i Polen, UK og Tyskland.

Hvis vi havde friheden til at stoppe denne transport ud af landet og gennemtvang, at dyrene skulle opfedes og slagtes herhjemme, ville vi som tidligere nævnt kunne skabe mere end 14.000 nye arbejdspladser.

Tommelfingerregel: 1 million slagtesvin skaber 2 milliarder kr. i eksportindtægt og 1000 arbejdspladser i primærproduktionen og følgeindustrien.

De 14.000 potentielle nye arbejdspladser står i skærende kontrast til L&F estimat af, at Brexit kan komme til at koste op til 4600 jobs i fødevarerbranchen.

I det hele taget er EU et dyrt bekendtskab for Danmark. I runde tal, ifølge Danmarks Statistik, betaler vi ca. 21 milliarder kroner hvert år til EU, og får ca. 9 milliarder retur. Heraf går størsteparten til landbrugsstøtte, nemlig 7 milliarder kroner. Så vort netto bidrag til EU systemet beløbet sig til mere end 12 milliarder kroner.

Hvis vi stod udenfor EU, kunne vi mageligt pr. år betale landbruget 7 milliarder som kompensation og bruge resten ca. 12 milliarder til vore sygehuse og ældre og handicappede medborgere.

Danmark kan sagtens klare sig uden for EU. Sammen med briterne og de nordiske lande er min vurdering, at vi samlet vil stå stærkt i en forhandlingsituation overfor EU systemet.

Lad mig bare gøre opmærksom på fiskeriet. 25 til 30 procent af de fisk, danske fiskere lander i dag, er fanget i britisk farvand:

England, Skotland, Island, Norge, Danmark, Grønland og Færøerne vil samlet set, kunne gå til forhandling med kontrol over de vigtigste fangstområder i hele Nordatlanten.

Vi har heller ikke brug for EU med hensyn til energiforsyningen, hvorimod flere EU lande pt. er afhængige af aftaler om energileverancer udefra bl. a. Rusland.

Vi er også selvforsynende med fødevarer. Så hvad er der at være bange for?

EU har lige så meget brug for os, som vælger at stå udenfor, som vi har af et godt naboskab til de lande, som føler, de har det bedre i EU systemet.

Vi, som en Irsk/britisk virksomhed, som handler globalt, ser udmeldelsen af EU som en ny mulighed for at udbygge vores forretninger både i EU og internationalt.

Vi EU-modstandere tror på samhandel globalt, hvor det handler om gode relationer og gensidig forståelse for de enkelte landes suverænitet på alle områder, og ser EU's detailstyring som en hæmsko, og Ikke noget der fremmer hverken den globale handel eller demokratiet.

Direktør Åge Staun
A-One Danmark